

ÚVODNÍK

Milí čtenáři,

vítám vás u posledního vydání našeho časopisu v tomto školním roce a pro mě zároveň posledního, do kterého něčím přispěji. V tomto čísle jsme spojili jaro s létem a uzavřeli jsme tak všechna roční období. Moc ráda bych poděkovala všem, kdo se na časopisu podíleli, a také všem, kteří si ho přečetli. Do školního časopisu jsem měla možnost přispívat sice pouze jeden rok, ale rozhodně mě to ve psaní posunulo zase o kousek dál a jsem za tuto příležitost vděčná. Chtěla bych tedy moc poděkovat paní učitelce Botorové Skalické a paní učitelce Perglerové za to, že mi takovouhle zkušenost umožnily. Všem spolužákům z nižších ročníků přeji hodně štěstí do dalšího školního roku a svým spolužákům z devátých tříd přeji hodně štěstí do nového začátku na středních školách, protože ho všichni budeme moc potřebovat. Doufám, že budou ostatní přispěvatelé pokračovat ve psaní a na podzim si budete moci přečíst další díl. Také doufám, že si tohle vydání našeho školního časopisu užijete, protože věřím, že každý si v něm podle svého gusta najde alespoň jeden článek, který pro něj bude zajímavý. Přeji všem příjemné čtení a hlavně krásné prázdniny.

-Andrea Kitlerová, 9.B

Vážení příznivci Popopisu,

otevívá se před vámi, nejen naší zásluhou, ale především zásluhou našich žáků, poslední čtvrtletník tohoto školního roku. Proto nám dovolte našim žákům na tomto místě poděkovat, ocenit jejich práci, nápady, nadšení i vytrvalost, s níž časopis pomáhali týden po týdnu vytvářet.

Speciální dík patří našim deváčkám, Andree Kitlerové a Aničce Sedlákové, které se ujaly nejen mnoha článků, ba dokonce celých rubrik, Andrea navíc i role šéfredaktorky, Anička pak role hlavní ilustrátorky. I když po prázdninách usednou už do jiných lavic, Popopis jim nadále zůstává otevřen.

Věříme, že tvorba časopisu přinesla všem nové, zajímavé možnosti seberealizace a uměleckého vyjádření i nové zkušenosti a že v září budou se stejným entuziasmem pokračovat dál. Také se těšíme, že mezi „popopisáky“ uvítáme nějaké nové tvůrčí talenty, třeba z řad budoucích šestáků.

Jarní-letní číslo je pestré jako tato roční období sama. Tak tedy hurá na čtení a za chvíli hurá na prázdniny!

- Kateřina Botorová Skalická a Jitka Perglerová
koordinátorky školního časopisu

OBSAH

1. ROZHOVOR.....	5
Rozhovor o rugby s paní učitelkou Černíkovou-Rálkovou.....	5
2. SVÁTKY A SLAVNOSTI RŮZNÝCH KULTUR	7
Díl třetí: BŘEZEN – ČERVENEC.....	7
3. AKCE A VÝLETY	14
Švédsko 2019	14
Noc s Andersenem	17
Meziškolní kolo recitační soutěže	18
Lidé bez domova	20
4. ZAJÍMALO NÁS	21
Jak vnímají Den Země devátáci.....	21
Švédské školství	23
Historická osobnost: Emil Holub	24
5. TVOŘÍME	25
Román na pokračování: Život před drastickým zjištěním.....	25
Povídka: Zvláštní pocit.....	26
Poezie z Noci s Andersenem	27
6. ZÁBAVA	31
Recenze	31
Vzpomínky devátáků	33
Logická hádanka od paní učitelky Růžičkové: Jules Verne.....	35
Hádanka od paní učitelky Botorové Skalické: Bohové Olympu.....	35
7. PRO NEJMENŠÍ.....	36
Poznávčka zvířátek.....	36
Poznávčka stromů.....	36
8. ENGLISH CORNER.....	37
Travel	37

Vydává ZŠ Velké Popovice na podporu vzdělávací oblasti Jazyk a jazyková komunikace (komunikační dovednosti, čtenářská gramotnost) a průřezového tématu Mediální výchova.

1. ROZHOVOR

Rozhovor o rugby s paní učitelkou Černíkovou-Rálkovou

Rugby je na naší škole velice populární sport. Velké Popovice se pyšní jediným ryze dívčím klubem v Česku, nedávno zde proběhl turnaj v dívčím rugby. Popovice mají i svoje rugbyové „osobnosti“: zatímco v minulém čísle jsme vám poskytli rozhovor s hráčkou Hanou Kittelovou z 9. B, letní číslo nám přiblíží rugby skrze paní učitelku Vladku Černíkovou-Rálkovou, trenérku rugbyového týmu Stronggirls. Pro ty, kteří ještě nevědí, o čem přesně vlastně rugby je, uvádíme článek základními informacemi.

Rugby je míčový sport, kde může člověk běžet s míčem v ruce. Pokládají se pětky a kope se na bránu zvanou „háčko“, jelikož je ve tvaru H. Na rozdíl od fotbalu jsou ženy nebo muži trénovaní spadnout na zem, říká se tomu „skládka“. Rugby se dělí na sedmičkové (7's) a patnáčkové (názvy podle počtu hráčů). Rugby se dělí ještě na kontaktní (7's nebo patnáčkové) a nekontaktní (Tag Rugby).

Zdroj: <https://www.facebook.com/RUGBY-Strong-Girls>

Jak jste se dostala k ragby?

Už od dětství jsem hodně sportovala, a když přišla nabídka spolupráce s nově vznikajícím klubem, tak jsem ji ráda přijala.

Jaký máte celkový názor na dívčí ragby?

Holky jdou do hry jinak než chlapci. Chlapci využívají více kontaktu při hře, naopak dívky hrají více strategicky a využívají více atletických schopností.

Jaké je to jezdit na zápasy do zahraničí?

V České republice není tolik příležitostí setkávat se s dívčími týmy, proto je hledáme v zahraničí. Každý takový turnaj přinese holkám nové herní zkušenosti a přátelství s hráčkami jiných zemí.

Kde všude jste s týmem v zahraničí byla?

V Anglii a v Rakousku.

Jaký byl největší úraz za celou dobu, co trénujete?

Díky tomu, že se dívky učí i správné technice hry (např. skládky), k velkým úrazům nedochází. Odřeným kolenům a naraženinám se nevyhneme.

Kolik času Vás ragby celkově stojí?

Celkově hodně, trénujeme třikrát týdně a téměř každý víkend se zúčastňujeme turnajů, ale je to pro mě čas strávený příjemně. Na hřišti se vždy sejde skvělá parta holek a trenérů.

- Barbora Milotová, 6.B a Daniel Petřík, 7.B

2. SVÁTKY A SLAVNOSTI RŮZNÝCH KULTUR

Díl třetí: BŘEZEN – ČERVENEC

Masopust (6. 1. – Popeleční středa)

Masopust se pojí s všeobecným veselím, karnevaly a zabíjačkami. Jde spíše o období, které v dnešní době bohužel již skoro vymizelo. Toto veselé období se slavilo od svátku Tří králů (6. ledna) do Popeleční středy, která je 40 dní před Velikonocemi. V tomto období se chodí na masopustní obchůzky, při kterých lidé v maskách koledují u svých sousedů. Dříve měla každá maska svůj význam, na to se ale v průběhu let už skoro zapomnělo. Nejoblíbenější byla maska medvěda, který byl považován za symbol plodnosti, a proto si s ním každá žena a dívka musela zatančit.

Den učitelů (28. 3.)

Mezinárodní den učitelů se obecně slaví 5. října, avšak u nás jej slavíme 28. března, a to proto, že jde o výročí narození Jana Amose Komenského. V tento den se také vyhlašuje anketa “Zlatý Ámos”, což je cena pro nejoblíbenějšího učitele České republiky.

Mezinárodní den žen (8. 3.)

MDŽ vznikl díky stávce švadlen v New Yorku roku 1908. Právě ony stávkovaly za zlepšení životních podmínek pro ženy. Cílem jejich stávky bylo získání volebního práva pro ženy a dosažení rovnoprávnosti žen a mužů. V průběhu let se oslavy výročí stávky měnily a u nás jsou spojeny hlavně se socialistickou propagandou, karafiáty, chlebičky a podobně. V mnoha rodinách v České republice se MDŽ slaví dodnes, přestože od roku 1990 už není oficiálním svátkem. Tento den využívají zejména feministky ke svým protestům.

Velikonoce (letos 15. – 22. 4.)

Velikonoce jsou nejvýznamnější křesťanský svátek na památku zmrtvýchvstání Ježíše Krista. Kromě svého náboženského významu jde i o oslavu jara, která byla dříve pohanským svátkem, ale s Velikonocemi později splynula. Velikonoce nemají přesné

datum a začínají při prvním úplňku po jarní rovnodennost. Křesťané Velikonocemi oslavují příběh ukřižování Ježíše Krista a jeho zmrtvýchvstání. Velikonoce začínají první nedělí "Svatého týdne", tzv. Květnou nedělí, kdy údajně Ježíš přišel do Jeruzaléma. Tam poté kázal, léčil a budil velký obdiv lidí, což se nelíbilo jeruzalémským kněžím. Jeden z Kristových učedníků Jidáš si nechal zaplatit za to, že Ježíše zradí. Kvůli němu byl Ježíš uvězněn a následně ukřižován. Po dvou dnech v hrobě vstal z mrtvých a zjevoval se svým učedníkům, kterým kromě svých kázání předal dar, že jejich řeči rozuměli i cizinci, aby jeho víru roznášeli po světě.

Velikonoce nejsou jednodenní svátek, nýbrž týdenní a každý z jednotlivých dnů má svůj význam. Nejdůležitější je Velikonoční neděle, tzv. Boží hod velikonoční. Připravili jsme si pro vás seznam s jednotlivými velikonočními dny:

- **Květná neděle:** příchod Ježíše do Jeruzaléma
- **Modré pondělí:** v tento den by se měl zahájit velký úklid
- **Šedivé úterý:** v tento den by se měly vymetat všechny pavučiny a prach v domě
- **Škaredá středa:** den, kdy se Jidáš s kněžími domluvil na zradě Ježíše - v tento den by se měly vymetat komíny a lidé by se neměli mračit, jinak jim to podle pověry zůstane na celý rok
- **Zelený čtvrtek:** den tzv. "Poslední večeře" a Kristova zatčení - v tento den by se měla jíst zelená strava, aby byl člověk po celý rok zdravý, a také naposledy znějí zvony, které "odlétají do Říma"
- **Velký pátek:** den Kristova soudu, ukřižování a pohřbu - v tento den se údajně otevírají hory, ve kterých jsou poklady, nemělo by se hýbat se zemí a cokoli si půjčovat
- **Bílá sobota:** konec půstu - večer ze soboty na neděli vstal Ježíš z mrtvých
- **Velikonoční neděle:** tzv. Boží hod velikonoční - v tento den se Ježíš zjevoval svým učedníkům
- **Velikonoční pondělí:** v tento den se chodí koledovat

Velikonoce jsou lidově velmi oblíbeným svátkem, a tak není divu, že mají hned několik tradic a symbolů:

Koledování: Koledování je dodnes zachovalou tradicí. Koledovat se chodí o Velikonočním pondělí. Chodí kluci, kteří si na tuto zvláštní příležitost upletou tzv. "pomlázku" z vrbového proutí. Tou pak vyšlehají holky, aby byly mladé, a ony jim na oplátku darují malované vejce či nějakou sladkost.

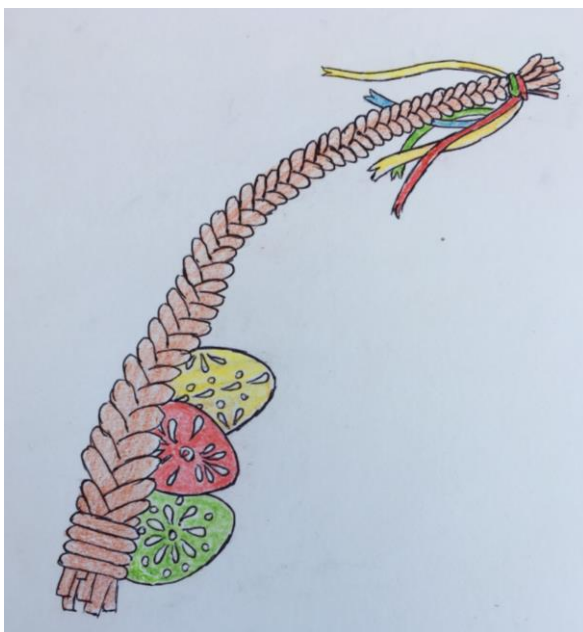
Malování vajec: Jedná se o velmi starý zvyk, který má nejspíš původ v oslavách jara. Pro naše předky totiž vejce symbolizovala plodnost a nový život, což se s jarem neodmyslitelně pojí. Nejčastěji se vajíčka barví na červeno a červená vejce byla jako první označována za "kraslice".

Pletení pomlázky: Jde o svazek zapletených vrbových proutků. Kluci jimi o Velikonočním pondělí vyšlehávají holky, aby byly mladé, krásné a plné života. Věří se totiž, že se mladost a krása přenesou z proutků na dívku. Pomlázka má v Česku hned několik názvů, jako pamihod, kyčlovanka nebo tatar.

Beránek: Dnes již spíše sladký pečený beránek je velikým symbolem pro křesťany. Jde o symbol Božího beránka, tedy Ježíše Krista.

Velikonoční zajíček: Zajíček, coby symbol Velikonoc, je u nás převzatý ze západních zemí. V některých z nich totiž děti nechodí na koledu, ale hledají po zahradě schovaná vajíčka, která jim tam nechal velikonoční zajíček.

Odplatné úterý: Jedná se o tradici, na kterou se v dnešní době už skoro úplně zapomnělo. V tento den, který se nachází hned za Velikonočním pondělím, se holky mohly pomstít klukům za včerejší vyšlehání.

- ilustrace: Anna Sedláková, 9. B

Den Země (22. 4.)

Tento den slaví milióny lidí z více jak 140 zemí světa. Po celém světě se konají jarmarky, festivaly, pochody, soutěže, koncerty, úklidové práce a podobně. Od roku 1990 se tento svátek slaví i u nás. A jak Den Země vlastně vznikl? 22. 4. 1970 se na různých místech Spojených států shromáždilo okolo 20 milionů lidí, aby demonstrovali za zdravější životní prostředí. Tahle kampaň, která měla za cíl prosadit nové zákony ohledně ochrany životního prostředí, měla veliký úspěch a získala si podporu spousty amerických politiků.

Svátek práce (1. 5.)

Tento svátek, známý také jako První máj, pochází už z roku 1890. Rok předtím byl Svátek práce vyhlášen jako oslava na paměť vypuknutí stávky chicagských dělníků, takže původem je tento svátek z USA. V naší zemi byl První máj populární zejména v období socialismu. V průvodech byly zastoupeny jak děti ze škol, tak podniky a různé organizace, např. Červený kříž. Tradiční prvek oslav socialistického Prvního máje tvořila mávátka, transparenty, pugety šefíků a alegorické vozy. Po roce 1989 se oslavy Svátku práce hromadně nekonají, ale obvykle je využívají politické strany ke svému zviditelnění.

Prvomájový alegorický vůz. Zdroj: <https://nazory.aktualne.cz/fotoblog>

Konec druhé světové války v Evropě (8. 5.)

Netřeba si připomínat, že v minulém století mezi lety 1939 až 1945 proběhla 2. světová válka. Hlavními bojujícími státy bylo Německo, Itálie, Japonsko (státy OSY) proti Velké Británii, USA a SSSR (Spojenci). Československo, stejně jako spousta dalších států, bylo okupováno Němci a jeho tehdejší obyvatelé se války přímo neúčastnili. Některým Čechům a Moravanům se ale tato kapitulace nelíbila, a tak bojovali na straně Spojenců. Například někteří naši letci bojovali v bitvě o Británii proti Němcům, měli jsme i vlastní armádní sbor u sovětské armády a vyznamenali jsme se i v bitvě u Tobruku v severní Africe. Avšak tohle všechno se stalo za našimi hranicemi, tady se neválčilo.

Začátkem roku 1945 vytlačovaly americko-britská armáda ze západu a sovětská armáda z východu Němce zpět z jimi okupovaných zemí a všem bylo jasné, že se blíží konec války. Aby se předešlo nechtěným úmrtím Spojenců (protože jejich armády pochodovaly proti sobě), byla stanovena demarkační linie, která se táhla od Baltského k Jaderskému moři, přes Německo, Rakousko, Itálii, ale hlavně přes česká města jako Plzeň a Karlovy Vary. Ty byly osvobozeny americkou armádou, zato zbytek Čech a Moravy tou sovětskou. Češi očekávali osvobození každou chvíli, a tak 4. a 5. května na našem území vypukly protiokupační demonstrace, tzv. "Květnové povstání". Demonstrace přešly v otevřený ozbrojený odboj proti nacistům, a povstalci se tak zmocňovali zbraní, železnic, pošt, stavěli zátarasy na ulicích a vyhazovali mosty do vzduchu, aby Němcům co nejvíce ztížili dopravu. Němci, ve snaze zastrašit české obyvatelstvo, zajímali a vraždili české a moravské občany. Nakonec však 8. května 1945 podepsali kapitulaci ve snaze přeběhnout za demarkační linii a nechat se radši zajmout americkou armádou než tou sovětskou, která do Prahy dorazila až 9. května. Květnové povstání si z našeho obyvatelstva vyžádalo přibližně 8 tisíc obětí.

Den matek (druhá květnová neděle)

Jako počátek tohoto svátku lze považovat římskou oslavu mateřství, která připadala na 1. 3. Nazývala se Matronalie a byla zasvěcena bohyni Juno, ochránkyni vdaných žen a nastávajících rodiček. Dalším projevem byl od šestnáctého století tzv. Mothering Sunday. Šlo o křesťanský svátek, kterému byla určena čtvrtá neděle od začátku půstu. Zakladatelkou tohoto svátku se však stala Anna Marie Jarvisová, která se zasloužila o pracovní kroužky, kde byla nabízena sanitární a zdravotní pomoc. Tento den chtěla věnovat své vlastní památce. Poprvé slavila „svůj svátek“ v roce 1907 v úzkém okruhu přátel, v následujících letech však bojovala o oficiální uznání. Roku 1910 se o veřejné vyhlášení svátku postaral

guvernér Západní Virginie. Od roku 1923 se zásluhou Alice Masarykové dostal i na české území. Za vlády komunistů však dostal přednost Mezinárodní den žen.

Mezinárodní den dětí (1. 6.)

V Česku, stejně jako ve velké části postkomunistických zemí, se den dětí slaví 1. června. Toto datum vybrala Mezinárodní demokratická federace žen na svém zasedání v Moskvě v roce 1949. Poprvé se dětský den slavil následující rok. Tento den patří dětem i v zemích jako je Čína nebo Alžírsko či Mozambik. První snahy o samostatný den věnovaný dětem se objevily v USA v 19. století. Ve městě Chelsea ve státě Massachusetts začal s oslavami dne dětí reverend Charles Leonard již v roce 1856, kdy se rozhodl, že bude sloužit speciální mši věnovanou dětem každou druhou neděli v červnu. V tento den se tak den dětí ve Spojených státech slaví dodnes. Podle OSN však připadá den dětí na 20. listopad. V tento den roku 1959 totiž přijala tato organizace Deklaraci práv dětí.

Den otců (třetí červnová neděle)

Tradice svátku Dne otců započala ve Spojených státech na počátku 20. století. Američanka Sonora Smart Doddová chtěla ocenit úsilí svého ovdovělého otce, který se sám staral o ni a její čtyři sourozence. Když Sonoře bylo 16 let, zemřela jí při porodu pátého dítěte matka a Sonora společně se svým otcem vychovala své bratry. Později, při jednom shromáždění na Den matek, slyšela kázání, které ji inspirovalo k myšlence Dne otců. Poprvé byl Den otců slaven 19. června 1910. Od té doby se slaví každou třetí červnovou neděli. Den otců nemá oficiální místo v českém kalendáři a není ani federální svátkem v USA, ale i přesto jde o hezký svátek s krásným původem, který určitě stojí za připomenutí.

Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje (5. 7.)

5. července si připomínáme působení svatého Cyrila a Metoděje na Velké Moravě. Během své křesťanské misie v druhé polovině 9. století se u nás zasadili o používání staroslověnštiny jako bohoslužebného jazyka. Cyril také vytvořil nejstarší slovanské písmo, hlaholici. Cyril a Metoděj svým působením na Velké Moravě položili základy českého státu. Dnes jsou oslavováni jako hlavní patroni Moravy. V roce 1980 je papež Jan Pavel II. prohlásil také za spolupatrony Evropy. Až do roku 1863 se Den slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje slavil 9. března. Tohoto roku však papež Pius IX. stanovil pro oslavy tisíciletého výročí jejich příchodu na Velkou Moravu 5. červenec. Toto datum však

nemá z historického hlediska zřejmě s životem a působností Cyrila a Metoděje žádnou souvislost.

Den upálení mistra Jana Husa (6. 7.)

6. 7. 1415 byl upálen Jan Hus na hranici před hradbami Kostnice, a to kvůli svým kázáním, ve kterých kritizoval církev za to, že ji zajímají více peníze než samotné náboženství. Arcibiskup prohlásil Husa za kacíře a jako správný hrdina se Hus pravdy nevzdal a nechal se radši upálit. K odkazu Jana Husa se vedle husitů hlásí i další církve. Jako svatý mučedník je spolu s Jeronýmem Pražským uctíváný například pravoslavnou církví. V roce 1999 byl mistr Jan Hus označen za reformátora církve samotným papežem Janem Pavlem II.

- ilustrace Jan Sůsa, 8. B

(Zdroje: zlutykvet.cz, svatky.centrum.cz, blesk.cz, aktualne.cz, anglictina-bez-biflovani.cz, druidova.mysteria.cz, cs.wikipedia.org, ceskevelikonoce.cz, ceskatelevize.cz, zsdobrichovice.cz)

-Andrea Kitlerová a Anna Sedláková, 9. B

3. AKCE A VÝLETY

Švédsko 2019

Školní zájezd do Švédska od 9. 5. do 15. 5. se opravdu vydařil. Doprovázely nás paní učitelky Anna Kalátová, Hana Kalátová, Martina Růžicková a pan učitel Jan Vlček. Zájezdu se účastnilo kolem padesáti žáků, a to z celého druhého stupně.

Vyrazili jsme z Čech do Německa, dále z Německa trajektem do Dánska, z Dánska rychlotrajektem do Švédska a nakonec ze Švédska šestikilometrovým mostem na ostrov Öland.

Na cestu tam i zpět nám byla k dispozici jedna průvodkyně, k níž se po dobu pobytu přidala ještě další. Co se týče vaření, vařily nám dvě české kuchařky, a to většinou česká jídla.

1. den jsme se ubytovali v bungalovech, odpočívali jsme, šli jsme na procházku a zjistili jsme co a jak.

2. den jsme jeli na jih ostrova. Podívali jsme se na největší větrný mlýn na Ölandu, poté jsme se vydali na step Alvaret a z ní na maják Svatého Jana, ze kterého byl překrásný výhled. Byla zde možnost navštívit ptačí muzeum a odtud se podívat dalekohledem na tuleně. Pak jsme zavítali na dřívější pohřebiště, kde byly hroby dávných keltů. Nakonec jsme přejeli k rybárně, a kdo chtěl, mohl si koupit rybu.

3. den jsme si prohlédli sever ostrova. Začalo to dlouhou procházkou kouzelným "Lesem skřítků". Pak jsme přejeli k majáku Svatý Erik, prošli jsme se kolem pobřeží a zamířili jsme na pláž, kde se pár dětí vykouvalo. Když jsme se vykouvali, vydali jsme se k útesům Byrums Sandvik, na kterých se daly najít fosilie trilobitů. A nakonec jsme jeli do obchodu s potravinami a do rybárny.

4. den jsme se jeli podívat na letní královské sídlo na Ölandu, poté jsme se přemístili k pevnosti Borgholm a vyjeli jsme z ostrova do města Kalmar. Jako první jsme se šli podívat na kalmarský zámek Kalmar Slott a pak jsme měli možnost nakupovat. Po nákupech jsme se vrátili do kempu a začali jsme balit.

5. den jsme vstávali ve čtyři ráno, nasnídali jsme se, doklidili svoje bungalovy a naložili kufrы do autobusu. Pak jsme vyrazili do švédské školy. Když jsme tam přijeli, hned jsme se rozdělili do dvou skupin a bývalá česká žačka, která na tuto švédskou školu přestoupila, nás provedla po škole a řekla, jak to u nich chodí.

Pak nám žáci ukázali prezentaci o Švédsku a vzájemně jsme si vyměnili dárečky. Nakonec následovala jejich hra s názvem branball, což je něco podobného jako baseball. My jsme poté pokračovali dál v cestě, a to rychlotrajektem do Kodaně.

V Kodani jsme viděli spoustu památek: Královský zámek, fontány, operu, Nový přístav (byl ale vybudován kolem 17. stol.) a Malou mořskou vílu. Po prohlídce jsme jeli dál zpět přes Německo a směrem do Velkých Popovic.

Moc jsem si to užila a myslím, že ostatní také.

- Barbora Bytnarová, 7.A

Noc s Andersenem

Jako každý rok, tak i letos se 29. 3. konala Noc s Andersenem pro 4., 5. a 6. třídy. Téma noci bylo výročí 70 let od založení nakladatelství Albatros. Program byl opravdu pestrý. Děti byly rozřazeny do skupin a každá skupina obdržela informace o nějakém známém autorovi, jehož jméno je s Albatrosem spjato (např. Eduard Petiška, Astrid Lindgrenová, J. K. Rowlingová, Jostein Garder, Jiří Žáček, Miloš Macourek, Josef Lada, Alena Ježková, Ivona Březinová). Skupinky měly vypracovat plakát, jehož obsahem byl životopis autora a jeho literární díla. A pak tradičně následovala prezentace vlastní (skoro dvouhodinové) práce. Většina z nich byla opravdu vydařená, mnohdy i velice humorná.

Po těchto krásných prezentacích si měla každá skupinka připravit zdramatizovaný úryvek knihy od autora, kterému se věnovali při tvorbě plakátů. Musím říct, že některé byly opravdu povedené. Ani byste nevěřili, jak to rychle uteklo. A nakonec, jako tradičně, byla bojovka po škole. Strašili devátáci, kteří v tom mají již několikaletou praxi. Letos poprvé šly na bojovku i paní učitelky, které na to, myslím, dodnes nerady vzpomínají...

Na závěr bych jen chtěl říct, že tam byla krásná atmosféra a všichni si to, myslím, náležitě užili.

-Daniel Petřík, 7. B

Meziškolní kolo recitační soutěže

V prosinci Základní škola Velké Popovice zorganizovala recitační soutěž, která letos poprvé dále pokračovala meziškolním kolem, jehož se na jaře přijely zúčastnit školy z Kamenice, Mnichovic a Strančic.

Nejlepší recitátoři zúčastněných škol přednesli básně a další texty 25. 4. v popovické Vzorné lidové knihovně. Každou školu měli reprezentovat tři žáci v rámci čtyř kategorií (1. a 2. třída, 3. a 4. třída, 5. a 6. třída a 7. - 9. třída).

Porota byla mile překvapena jak úrovní přednesu, tak i výběrem básní. Všechny zúčastněné zaujal žák třetí třídy ze školy v Kamenici, Adolf Zub, který po překonání počáteční trémy zarecitoval svoji autorskou báseň a nakonec se stal vítězem ve své kategorii. Při výběru básní převažovali autoři jako Jiří Žáček, Jiří Havel a Miloš Kratochvíl, účastníci nejvyšší kategorie (7. až 9. třída) se už ale pouštěli i do složitějších textů: v jejich podání zazněl Nezvalův *Edison*, Shakespearův dialog Hamleta s Ofélií nebo komedie Divadla Jára Cimrmana *Tma jako v pytli*. U takových textů jsme obdivovali jak osobité podání, tak i paměť přednášejících, kteří do soutěže vstupovali nejen s náročnými, ale i velice dlouhými texty.

Pro porotu bylo nesmírně složité vybrat ty nejlepší, a tak byla ve 2. a 4. kategorii udělena dvě třetí místa. Výherci si ze soutěže odnesli diplom a knihu, každý účastník záložku a drobnou sladkost. Největší odměnou byl ale asi pro každého potlesk ze zaplněného hlediště, uznání spolužáků a učitelů a vítězství nad vlastní trémou.

Meziškolní kolo se setvalo s vřelými reakcemi učitelů zúčastněných škol, za jeho organizaci přišli v závěru poděkovat i účastníci. Pevně doufáme, že příští rok budeme moci celou akci zopakovat, a těšit se tak z originálních a výrazných výkonů žáků i ze vzájemné spolupráce spřízněných škol.

Výsledky meziškolního kola

	1. kategorie	2. kategorie	3. kategorie	4. kategorie
1. místo	Jan Šebánek, Mnichovice	Sára Müllerová, Mnichovice	Adéla Gurlichová, Kamenice	Monika Lišková, Mnichovice
2. místo	Anna Hronová, Velké Popovice	Nela Primasová, Strančice	Vít Kotouč, Mnichovice	Adéla Hauzerová, Strančice
3. místo	Lukáš Hefner, Velké Popovice	Michal Černoch, Velké Popovice Adolf Zub, Kamenice	Josefina Hanzalová, Strančice	Daniel Petřík, Velké Popovice Zuzana Tučková, Mnichovice

Za porotkyně paní uč. Evu Macourkovou a paní uč. Kateřinu Botorovou Skalickou

- Jitka Perglerová

Lidé bez domova

29. a 30. dubna měli devátáci příležitost projít si Prahu s bezdomovci a podívat se na naše hlavní město právě jejich očima. Nakoukli jsme také do centra pro ženy bez domova. Při té příležitosti bych se s vámi chtěla zamyslet nad tím, jak bezdomovce vnímáme my, běžní lidé, a jak se i nám může jednoduše stát, že se zařadíme mezi ně.

Proč lidé končí na ulici? I když nám může připadat, že nám se tohle nikdy nestane, může takto dopadnout opravdu každý. Mezi lidmi bez domova, které můžeme denně vídat na ulicích zejména našeho hlavního města, jsou i ženy, které byly doma týrány a rozhodly se před takovým zacházením utéct. Muži, kteří před svatbou všechno přepsali na své budoucí ženy, které se ovšem po čase rozhodly pro rozvod. Jsou mezi nimi lidé, kterým zkrachovaly firmy, a tak přišli o peníze a všechnen svůj majetek. Najdou se mezi nimi také lidé, kteří po svých rodičích zdědili dluhy a kvůli exekuci přišli cizí vinou o vše, co měli. Ovšem že po ulicích chodí bezdomovci, kteří nemají nic kvůli drogám, alkoholu a herním automatům, ale ne všichni jsou zrovna jimi.

A proto si myslím, že by se každý měl zamyslet nad tím, jak je až děsivě jednoduché přijít o život takový, jaký ho známe. Každému z nás se tohle může stát a nesmíme spoléhat na to, že nás někdo zachrání. Ti lidé bez domova, které můžeme potkat kdekoliv a kdykoliv, jsou lidé stejně tak, jako jsme my, a také si dřív žili životy podobné těm našim. Možná, když se na to podíváte tímhle pohledem, zjistíte, že není vždy na místě s bezdomovci zacházet jako s kusy hadru.

-Andrea Kitlerová, 9. B

4. ZAJÍMALO NÁS

Jak vnímají Den Země deváťáci

Den ZEMĚ, hodně významný den, ale málokdo o něm ví. Naše Země nám dává neskutečně mnoho a my ji tak moc ničíme. Ať jsou to plasty, dopravní prostředky nebo cokoliv jiného. Je to tak nutné, ničit něco tak hezkého okolo nás? Přemýšleli jste někdy nad tím, kolik plastů koupíte? Nebo vyhodíte? Kolik spotřebovaných potravin letí do koše? Proč kupujeme příliš jídla, které ani nesníme? To je jedno velké PROČ. Plast se nerozloží za den, ani za měsíc, ani za několik set let. Plast po tom, co ho vyhodíme, končí v oceánu a v oceánu je taky život. Je dobré třídit odpad, ale jsou i tací, co vše pohodí za zem. Proč neuděláte o krok navíc a nehodíte to do koše? Plast škodí a všichni to víme, ale není to jen plast, co ničí Zemi. Kácíme stromy kvůli výrobě a nebo kvůli tomu, abychom zajistili více místa. Zabíjíme zvířata kvůli jídlu, ale i kvůli srsti. Ničíme místo, kde žijeme, a úplně zbytečně. Víme, že se nedá zastavit výroba plastů a ani jejich používání, ale jde to omezit. A o to by se mohl pokusit každý z nás, ne? Není to tak těžké, jde jen o snahu a trochu přemýšlení nad tím. Všichni z nás by se měli pokusit naši Zemi chránit a trochu jí pomáhat a ne jí škodit nebo ničit to, co nám dala.

-Aneta Burešová, 9. B

Postupem času se naše planeta Země dost změnila. Změnil ji během posledních desítek let hlavně člověk. Během 50 let je zničená více než kdy dříve. Jsme ti nejchytřejší a nejvyspělejší živočichové, kteří by měli pomáhat, a ne ničit. Bohužel si to většina z nás neuvědomuje, jenže pokud se budeme chovat takhle špatně i nadále, kdo ví, jak to dopadne... Vymírají kvůli nám živočichové i rostliny, ničíme ovzduší, kácíme lesy. Tady chcete žít? Měli bychom to změnit. A právě proto jsou tady dny jako tenhle. „Měli bychom a musíme se starat o naši planetu,“ tohle nám mají tyto dny připomínat. Berme v potaz, že ji můžeme zničit úplně. Vy chcete žít mezi tunami plastů? Vy chcete, aby kvůli nám vymírala zvířata? Uvědomme si, že to, kde žijeme, není samozřejmost.

-Edita Cejpková, 9. B

Den Země. Mezinárodní den, který nám připomíná, že bychom se o naši planetu měli lépe starat. Ale stačí tento jeden den ročně k tomu, aby si všichni lidé uvědomili, co dělají špatně a co by měli změnit? Na světě existuje řada organizací, které se Zemi snaží pomoci, ale stále jsou mezi námi lidé, kteří ji ničí. A bohužel jich je mnohem více než těch, co se ji snaží zachránit. Myslím si, že by možnost naší domovské planetě pomoci měla být dostupnější. I když stále je tu věc, kterou může změnit každý obyvatel planety Země. A to je spotřeba jídla. V posledních letech lidé jídlem hrozně plýtvají. Kupují více potravin, než dokáží sníst, a pak je vyhodí. Výrobci potom zvětšují množství výrobků a například některá zvířata umírají úplně zbytečně, když jejich maso nakonec skončí v popelnici. Tohle plýtvání narušuje potravinový řetězec a tím naší planetě Zemi rozhodně neprospívá. Dalším narušitelem jsou podle spousty lidí plasty. Ano, je to problém, ale způsob, jak ho chtějí některé nadnárodní organizace vyřešit, naši situaci rozhodně nevyřeší. Způsobem, který mám na mysli, je nahrazení plastů papírem. Může to znít jako skvělý nápad, ale podle mě tak skvělý zase není. Začne se kácet mnohem větší množství stromů, a to se časem stane ještě masivnějším problémem, než jsou plasty v oceánech. Zamysleme se tedy nad tím, jak my jakožto fyzické osoby můžeme Zemi alespoň zčásti zachránit. Nekupujme jídlo, které nedokážeme zužitkovat, a nepoužívejme nadměrné množství obalů a zbytečnosti, jako jsou například brčka. Začněme u sebe.

-Andrea Kitlerová, 9. B

- ilustrace Amálie Sůkupová, 6. C a Barbora Mílotová, 6. B

Švédské školství

Ve Švédsku je velice rozdílné školství oproti tomu našemu:

1. Všechna studia platí stát, takže žáci neplatí za nic, dokonce ani za obědy, za bufet a za školní pomůcky.
2. Na prvním stupni se vůbec neznámkuje, a to kvůli tomu, aby se děti zbytečně nestresovaly. Až na druhém stupni se začíná psát trocha testů.
3. Každý žák má jen nějaké body, které musí splnit, aby prošel do dalšího ročníku.
4. Dále u nich nejsou přijímačky; na to, aby se žáci dostali na střední nebo na vysokou školu, jim stačí určitý počet bodů nebo splněných předmětů.
5. Každý žák se učí psát už od první třídy na počítači a na tabletu, samozřejmě i na papír. Pokud se někomu počítač rozbije, má zadarmo opravu.
6. Předměty jako hudební výchova, pracovní činnosti nebo kuchyňka jsou hodně vybaveny, tzn., že v hudební třídě je minimálně pět elektrických kláves. Koho nebaví hrát na klávesy, využije toho, že místnost je vybavena několika kytarami. V kuchyňce je alespoň šest linek se sporákem a troubou a na pracovní činnosti si žák může vybrat, jestli chce šít v plně vybavené místnosti s šicími stroji nebo jestli chce mít dílny.
7. O každé přestávce děti mohou jít ven na školní pozemky.
8. Je zde zajímavé, že záchody nejsou rozděleny na kluky a holky.
9. Pokud žák nepřijde na hodinu, tak se to ani tolik neřeší, protože je to jeho věc.
10. Křičet na žáky může být ve Švédsku i trestné.

Barbora Bytnarová, 7. A

Historická osobnost: Emil Holub

Narozen: 7. října 1847 (Holice)

Zemřel: 21. února 1902

Manželka: Růžena Holubová

Zdroj obrázku: <https://www.inadhled.cz/zajimavosti/dejiny-naroda-ceskeho-emil-holub/>

Emil Holub se narodil do rodiny lékaře. Aby jablko nepadlo daleko od stromu, rozhodl se mladý Emil vystudovat medicínu, což se mu v roce 1872 povedlo.

Už během studií se Emil seznámil s Vojtou Náprstkem a za jeho podpory odjíždí v květnu roku 1872 na svou první cestu do Afriky. Zprvu zde působil pouze jako doktor, později začal podnikat výpravy do neprozkoumaného vnitrozemí, ze kterého se vracel s novými poznatky o životě domorodců a o zdejší přírodě. Když se v roce 1879 vrací do Prahy, je z něj známý a uznávaný cestovatel. Píše cestopisy, pořádá přednášky a výstavy, setkává se s významnými osobnostmi. V roce 1883 se žení s Růženou Hoffovou, se kterou již tři měsíce po svatbě odjíždí do Afriky. Chce si splnit sen, a to projít Afriku od jihu k severu. Kvůli smrti několika jeho společníků a zdravotnímu stavu zbytku výpravy se mu to ale nepovede, a proto raději celou výpravu odvolá a vrací se do Čech. Po návratu vydává svou druhou knihu a pořádá dvě velké výstavy. Poté odjíždí přednášet do USA, odkud se vrací se značně podlomeným zdravím. Umírá v roce 1902.

Emilu Holubovi se podle mě dostává méně uznání, než si doopravdy zaslouží. Doufám, že tímto článkem aspoň trochu zvýším povědomí o této osobnosti.

- Tomáš Klápa, 7. B

5.TVOŘÍME

Román na pokračování:

Život před drastickým zjištěním

POKRAČOVÁNÍ....

Reyova ruka sjela po mém boku až na moje pozadí. S Reyem jsme měli půlenou hodinu, takže jsme se rozloučili a každý šel do své třídy. Kate a Jane už byly ve třídě. „No teda... především jsi mu dala facku a dneska jako by ses s ním vyspala. ” Usmála jsem se a řekla jsem: „To si o mně myslíš hodně.“

Po hodině se mi udělalo špatně. Myslela jsem si, že když se napiju, tak se to zlepší, ale nezlepšilo se to. Kymácela jsem se ze strany na stranu, tedy až do chvíle, kdy jsem do někoho narazila, svalila se na zem a cítila, jak mi něčí ruka sahá na čelo a povědomý hlas řve: „Zavolejte někdo rychle záchranku!“ Pak jsem viděla už jen Reyův vyděšený obličej a nakonec už jenom tmu.

ČÁST 2

KAPITOLA 5

Z pohledu Reye

Když jsem viděl, jak se Lie udělalo špatně a jak narazila do mého kamaráda a spadla na zem, začal jsem na všechny křičet, aby zavolali záchranku. Po příjezdu záchranky a ošetření a naložení Lii se mě záchranáři ptali, jestli nechci jet s Liou do nemocnice. Rozhozeně jsem odpověděl, že rozhodně musím jet.

POKRAČOVÁNÍ PŘÍŠTĚ...

- anonym

Povídka:

Zvláštní pocit

Když jsme se přestěhovali do našeho nového domu, byla jsem nadšená. Rozhodně jsem nebyla jako ty ostatní děti, co svým rodičům zazlívají stěhování. Ano, byla jsem daleko od svých nejlepších přátel, ale jelikož to byli praví přátelé, nikdy jsme se nepřestali vídat. Nebyla jsem sice nijak moc společenská, ale ani jsem nebyla uzavřená sama do sebe, a hned první den v nové škole se mě všichni nadšeně ujali a já byla ráda obklopená pozorností od takových milých a veselých lidí z mé nové třídy. Byla jsem opravdu ráda, že jsem šla na novou školu, protože jsem se dostala do úžasného kolektivu.

Nový dům a nová škola byly sice úžasné věci, při jejichž prozkoumávání mě denně překvapovaly věci, které jsem postupně poznávala, ale právě tím poznáváním mi to něco začínalo připadat zvláštní. Nepřipadalo mi ani tolik zvláštní to, že ani po dvou měsících od našeho přestěhování se mi nestala žádná špatná věc. Že mi celé ty dlouhé dva měsíce vydržela nová rybička, což může znít trochu zvláštně, ale rybiček jsem za svůj život měla spoustu a nejdéle se mi dožila tří týdnů. A ani to, že má čtyři roky mrtvá květina od babičky, kterou jsem si schovávala, protože to byla poslední věc, která mi po babičce zůstala, znovu ožila, mi nepřipadalo tolik zvláštní. Nepřipadalo mi zvláštní, že jsou všichni lidé z mého nového prostředí tak milí. To vše mělo totiž nějaké vysvětlení. Vlastně jsem ani nevěděla, co mi připadá tak zvláštní. V podstatě jsem nad tím ani moc nepřemýšlela, jen mi občas naběhla husí kůže, začalo mi pískat v uších a měla jsem takový ten pocit, kdy se cítíte jako ve snu. Rodiče mě vzali pro jistotu k doktorovi, ale ten mi řekl, že je to v mém věku naprosto normální. No, na hormonální změny v pubertě doktoři rádi shazují všechno možné, klidně bych se vsadila, že by tím odůvodnili i rakovinu. Pak mě na závěr ještě obvinili, že se chci akorát ulít ze školy. I tak to může někdo vnímat.

Když už mi po nějaké době začal ten zvláštní pocit opravdu vadit, nebo mi spíš vadilo, že nevím, co to znamená, začala jsem si do notýsku zapisovat, co se děje, kdo je zrovna v mé blízkosti a co mám já a ti lidé na sobě, když ten zvláštní pocit začne. Po mých dlouhých výzkumech jsem mezi těmi situacemi nenašla jedinou spojitost. Čímž jsem přišla na jednu jedinou věc. A to na tu, že až se budu rozhodovat, čím se v dospělosti stanu, policejního detektiva do svého rozhodování určitě nezahrnu.

Jednoho dne, když jsem šla ve škole po chodbě na záchod, všimla jsem si, že na mě někdo podivně zírá, a tak jsem se otočila, jaký pabl si mě zase prohlíží. Jakmile jsem

se na toho člověka podívala, ten zvláštní pocit ihned přišel a byl ještě intenzivnější než kdykoliv dřív. Měla jsem pocit, jako bych ho celý svůj život znala, ale jakkoliv jsem pátrala v paměti, tak zvláštního kluka jsem si nemohla vybavit.

-Andrea Kitlerová, 9.B

Poezie z Noci s Andersenem

V dubnu zažily čtvrté, páté a šesté třídy v knihovně již tradiční Noc s Andersenem. Kromě „hlavního programu“ byly na pořadu večera i různé vedlejší aktivity, mimo jiné vlastní „básnění“. Soutěž o nejlepší limerik ukázala, že mnozí andersenovští účastníci v sobě mají básnický talent. Níže uvádíme vítězné limeriky účastníků, a aby ani paní učitelky

nevyšly tak ze cviku,

i ony si jedno pětiverší

také hezky vyzkouší.

Paní holdující čaji (J. Perglerová)

Paní Kačka z Popovic,
pije možná trochu víc.
Čaj zelený teče proudem
všude, kam se s ní kdy pohnem',
často snad i do lavic.

Kolegyně Jitka (K. Botorová Skalická)

Češtinářka Jitka Mnichovice obývá,
přes stůl se na mě v práci usmívá.
Sžila se už s naší školou,
teď má všechno pod kontrolou,
dobrými nápady oplývá.

Zbývá nám ale zodpovědět jednu podstatnou otázku:

Co je to vlastně LIMERIK?

Limerik je krátká básnická forma, která má pět veršů rýmové stavby a a b b a. Limerik by měl ve zkratce humorně představit nějakého člověka. Žádoucí je začlenit do básně charakterový rys tohoto „hrdiny“ a samozřejmě jeho jméno a místo, odkud pochází. To, že se naše „andersenky“ rozepsaly o trochu víc, než nařizuje forma, vůbec nevadí.

Vítězné limeriky Noci s Andersenem

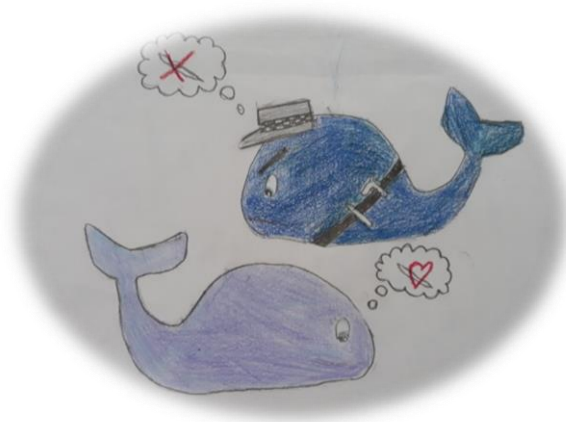
Velryba (Anna Loudová, 5.B)

Velryba si pluje mořem,
vidí před sebou velký kořen.
Zkusí si ho vytáhnout,
ale nemůže na něj ani sáhnout.
Policie totiž pluje kolem.

Policie všechno vidí,
moře celé vyklidí.
Velryba se začíná bát,
kdyby vytrhla kořen, vzal by si ji kat!
I kat totiž všude slídí.

Velryba neví, co má dělat,
ale ten kořen musí vydělat!
A co policie udělá,
když velryba kořen vydělá?
Ale počkejte, má nápad!

Hodí kámen na korál,
policie se otočí a jde opodál.
Velryba toho využije,
ke kořenu honem pluje,
policie už ji nemůže chytat dál.

Paní k mání (Josefína Pořízková, 5. B)

Viděl jsem jednou jednu paní,
která kráčela si bílou plání.
Nosila jen jednu botu,
páč chtěla jít do akrobatů,
tam byla její kamarádka, to byla jiná paní.

Viděl jsem jednou jednu paní,
která se plahočila strání.
Měla ráda všechna děcka
a také to byla velká kecka.
S nimi měla ráda spaní.

Viděl jsem jednou jednu paní,
ta měla styky se strašnou saní.
Tím pádem se zamilovala do všech saní.
V zimě jezdila ve velkých saních,
i když se jí nikdo neptal, řekla „díky za optání“.

Viděl jsem jednou jednu paní,
všichni sloužící její byli upřímně strašní.
Oni však měli rádi moc svou paní,
která toužila o lepší sloužení,
které by mělo odpovídat jejímu vstávání.

Znal jsem jednou jednu paní,
která měla uznání
to nejvyšší, co může být,
a tak musela lidí bít,
aby přestala je bít, všichni jí říkali „ó, má paní“.

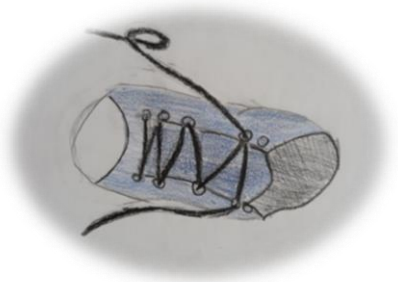
Petrův den (Kamila Člupná, 5. B)

Petr vstává každé ráno z postele,
trvá hodně dlouho, než si ustele.
Jede autobusem do školy,
nebo spíše přijde později?
Ještě se před školou pomodlí jako v kostele.

Úkol si samozřejmě zapomněl,
přinesl by ho jen, kdyby si náhodou vzpomněl.
A taky dnes dostal pětku
a málem za to zažaloval Bětku.
Ten den si na nic nevzpomněl.

K obědu měli zeli,
ale to se nikdy nezmění.
Raději by měli řízky,
ale to by museli našetřit penízky.
To by bylo ale skvělý.

Cestou domů potkal Aničku
a ta mu rozvázala tkaničku.
Petr chytil Aničku,
aby mu zavázala tkaničku.
Zavázala ji a vzala čepičku.
Potom Petr přišel domů a do postele lehl znovu.
Zalehl kočku, ta mu dala facku, pak už opravdu lehl znovu.

- ilustrace Amálie Súkupová a Barbora Milotová, 6. B

6.ZÁBAVA

Recenze

Vážení čtenáři školního časopisu, i v tomto, letos bohužel posledním, jaroletním čísle jsme si pro vás připravili recenze filmů a seriálů a doufáme, že se vám budou líbit.

Filmy

10 důvodů, proč tě nenávidím

Jde o americkou romantickou komedii z roku 1999 inspirovanou Shakespearovou hrou “Zkrocení zlé ženy”.

Děj se odehrává na střední škole a zabývá se několika navzájem propojenými romantickými příběhy. Jednou z hlavních postav je Cameron James, který nastoupil na novou střední školu a skoro okamžitě se zamiloval do krásné a oblíbené Bianky. Té se však líbí “nejpopulárnější kluk na škole”, Joey, který se navíc vsadil s ostatními kluky, že se s ní vyspí. A aby toho nebylo málo, tak Bianka má velmi přísného otce, který ji pustí na jakýkoliv večírek, jen pokud tam půjde i její starší sestra Kat. Ta se však vyhraňuje proti názorům ostatních a vše, co dělá většina, jí připadá směšné. Dostat ji tak na jakoukoliv párty bude veliký oříšek.

Film je vtipný, “koukatelný” a určitě stojí za to. Doporučila bych ho tak kategorii 13+, protože se obávám, že mladší děti by jej nepochopily.

Hodnocení: 7 b./10 b.

Shrek

Shrek je animovaná komediální pohádka, kterou vydalo studio “DreamWorks”. Jde o sérii 4 filmů, které vyšly v letech 2001, 2004, 2007 a 2010.

Příběh je založený na lásce mezi zlobrem z bažin Shrekem a krásnou, ale prokletou princeznou Fionou. Společně se svými přáteli (Oslíkem, Kocourem v botách a dalšími pohádkovými postavami) prožívají různá dobrodružství.

Pohádka je velmi milá a komická. Nejvíc se bude asi líbit dětem ve věku 5 – 12 let, ale záleží hlavně na vašem vkusu. Rozhodně doporučuji.

Hodnocení: 7,5 b./10 b.

Seriály

Tučňáci z Madagaskaru

Jedná se o americký animovaný zábavný seriál, vysílaný od roku 2008. Tento seriál navazuje na filmovou sérii Madagaskar, kterou ale před zhlédnutím jakéhokoliv dílu vidět nemusíte.

Hlavními postavami jsou čtyři tučňáci, tajní agenti, kteří žijí v zoo v newyorském Central Parku. Tahle “tajná jednotka” se skládá z velitele Skippera, vědátora Kowalskiho, ničitele Rica a vojína “Vojína”. Děj je o tom, jak tahle čtveřice řeší různé problémy a konflikty, ať už v zoo či mimo ni.

Seriál je hezky animovaný a velmi vtipný. Je pro věkovou kategorii tak 8+, ale myslím, že záleží hlavně na vás, jestli se vám bude líbit.

Hodnocení: 6 b./10 b.

Vyprávěj

Vyprávěj je český televizní seriál, prvně vysílaný mezi lety 2009 – 2013. Děj se odehrává v Československu převážně za komunistického režimu. Je “vyprávěn” hlavní postavou Honzy Dvořáka, který líčí historii své rodiny Dvořákových v druhé polovině 20. století.

Seriál je velmi pěkně natočený, “koukatelný“ a líbí se mi na něm, že i přes “vážnost” děje se v něm najde spousta vtipných situací. Je spíše pro starší věkovou kategorii (tak 14+), protože mladší děti by jej nejspíš nepochopily.

Hodnocení: 9 b./10 b.

- Anna Sedláková, 9.B

Vzpomínky devátáků

9. B

Někteří si možná vzpomínají na záhadu toaletního papíru na holčičích záchodech v zamčené kabině pro učitelky. Jednoho krásného dne, když jsme byli ve 4. třídě, za námi přišla třídní učitelka vedlejší třídy, že je učitelský záchod plný toaletního papíru a všechny holky jsme tam šly jako na výslech. Většina z nás netušila, o co jde. Zvídavě si mezi sebou šeptaly, kdo to tak mohl udělat. Zatímco já s mojí kamarádkou jsme se držely za ruce, bledé jako stěny, sotva se držíci na nohou. To my jsme tam ten toaletní papír naházely, když jsme šly o hodinu společně na záchod. A ne jednou. Když si na to dneska vzpomenu, připadá mi zvláštní, že na to dodnes nikdo nepřišel.

Škola v přírodě v 7. třídě

L: Už dva měsíce mě bolí kolena, tak na ně mám takovou mastičku.

X: Aha, tak to jo.

L: (*Vyndal z tašky Panthenol.*)

X: To je na spáleniny od sluníčka.

L: Aha! Já si to tím mažu celou dobu.

Je hezké a dnes i vtipné, že jsme ve 4. třídě trávili hodiny matematiky klidně tím, že jsme s panem učitelem zpívali písničku “Když jde malý bobr spát”.

Hlášky:

Tady velím já!

Franto, slez z té trampolíny!

„Když jde malý bobr spát...!“

Zkopu tě do hranatý koule.

ZÁŽITKY 9.A

Fakumé-Hláška z
Lipna

Ízy za 5

Plazení po zemi kvůli
světlu na lyžáku

Nejedlá je to váš
boj

Fyzika-Hačáča

Přehazka - Patrik jistič
Daniely

SNĚHO-HLÁŠKA
SMAŽEK

Snurdl z 6. třídy

Modlení + klečení u
zábradlí na
lyžáku

Dělaš si ze mě hlásky

Zvracení na lyžáku

Poslouchejte mi

Každonarozenínové
zpívání

Cvokhouse - hrotíky

Dotek - Sluny

Krás - dějepis +
rostlky

Polívání židlí

Point to the window

Sliz ve vlasech

9.A

Rozbití světla ve třídě

Řvaní na lidi z oken

Šoupání nohama

Střílení gumíček

Průšery u přespání +
schovka

Hmmmm... + pískaří

Flusací závody

Rozbitá
interaktivka

Nateklý Štefan -
srně

Házení alobalem

Sněhová válka +
sníh z oken

Spadnutí okna na
Kačku

Logická hádanka od paní učitelky Růžičkové: Jules Verne

V našem městečku žijí čtyři chlapci, kamarádi. Každý bydlí v jiné ulici, každý má jinou barvu vlasů, jiný věk (od 12 do 15 let), ale všichni mají rádi knížky Julese Vernea. Každý má ale oblíbenou jinou knihu. Víme, že:

- Jarda z Dlouhé ulice je starší než světlavlasý obdivovatel *Patnáctiletého kapitána*
- Libor četl *Tajuplný ostrov* už třikrát, tolik se mu líbí
- hnědovlasý chlapec je mladší než Ondra
- *Dva roky prázdnin* má nejraději chlapec s černými vlasy
- čtrnáctiletý čtenář má rezavé vlasy a bydlí v Nádražní ulici
- Pepík je obyvatelem Úzké ulice a je mladší než hnědovlasý chlapec z Horské ulice

A teď se ptáme: **Kdo nejraději čte Kapitána Granta??**

Zdroj: BROŽ, Josef. Zebry, zebry, zebříčky. Praha: Scientia, 2007.

Hádanka od paní učitelky Botorové Skalické: Bohové Olympu

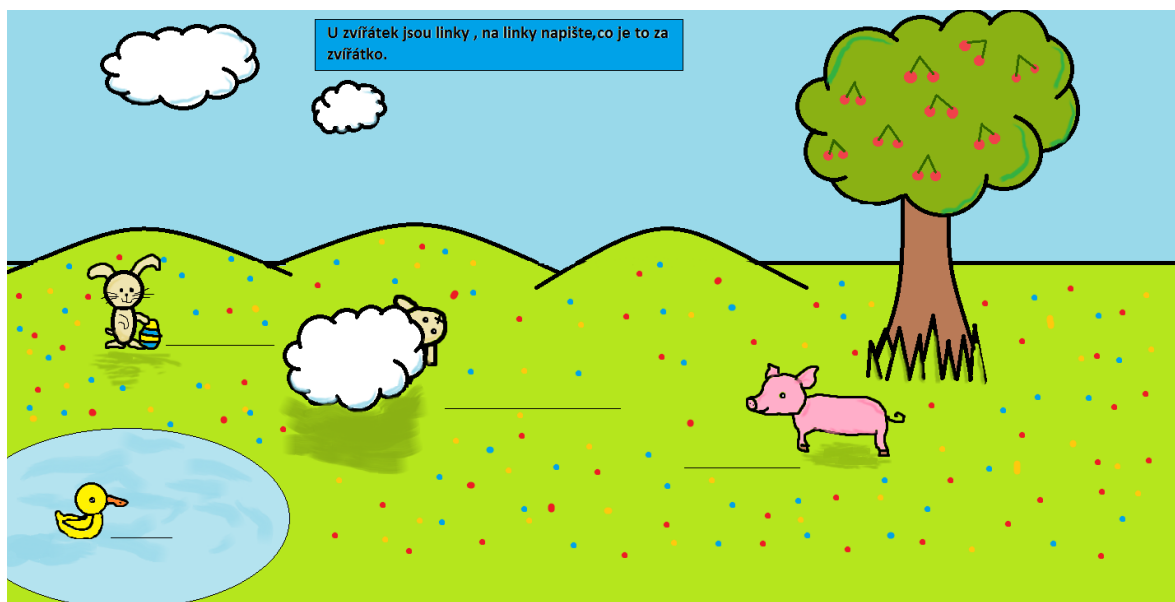
Ve větách jsou ukryta jména řeckých bohů. Najdete je? Víte, čemu který z nich vládne?

1. KAMARÁD KNAPO SE I DONEDÁVNA TOULAL PO SVĚTĚ.
2. BABIČKA MĚ ZVE NA THÉ NA POSÍLENÍ IMUNITY.
3. NAŠEL JSEM TO V TÉ KNIZE U STRÝCE.
4. HANA JE VELMI STROHÁ, DESPOTICKÁ ŽENA.
5. JAKO MALÁ JSEM SE RÁDA ÚČASTNILA HER MÉ SESTRY.
6. PO ZAHRADĚ U BAZÉNKU POBÍHALY JEHO NAHÉ RATOLESTI.
7. V LETADLE SPOLU SEDĚLI MAĐAR, ESTONEC A IR.
8. V NEDĚLI HELI OSLAVÍ SEDMNÁCTÉ NAROZENINY.
9. EVŽENIE ROSTE JAKO Z VODY.
10. POTÉ VYVEDEME TEREZU ZADNÍM VCHODEM VEN.

7. PRO NEJMENŠÍ

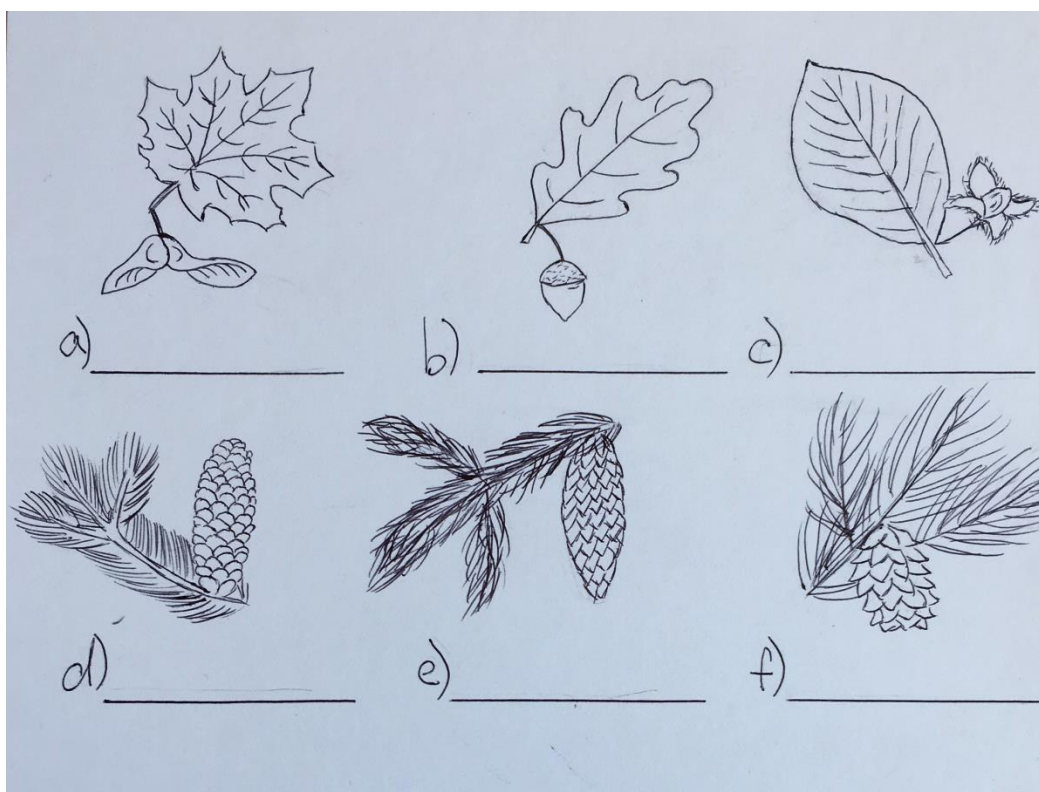

Poznávčka zvířátek

- Barbora Stukbauerová, 6. C

Poznávčka stromů

- Anna Sedláková, 9.B

8. ENGLISH CORNER

Travel

This time in the English corner I would like to write about some things my friend and I noticed on our trip to London and compare with other cities I've been to or I heard about.

I have visited some cities abroad. Venice, Dresden, Vienna, Győr, Bratislava, Klotzko... and I've heard something about cities like Paris or Dubai. Of the places I've visited Győr is definitely my favourite and right behind this beautiful city is London. Why?

For some people London may be overrated or another huge city full of tourists. But I don't look at London that way. When I was walking through the London streets and parks I felt the magic of a long and strong history and the originality. I think every country and every city is original but London or just the whole Great Britain lives its own way. The reasons are simple. It is called an island and monarchy. It may sound stupid but the facts that Great Britain is still a monarchy in these times when almost every country is already a republic and that Great Britain is an island, means a lot to the life of the people living there and on the way the country is developing. And the location affects climate as well of course.

But that's not the only reason why I love this city. I'm interested in architecture and the architecture in London is just perfect. I know it may sound crazy but I'm totally in love with their chimneys. Every city has its sights but even an ordinary building in London was a sight for me.

But the buildings aren't sights themselves. The atmosphere of the place is way more important. And what destroys the atmosphere are people who are destroying our planet. Yeah, this is chapter itself and you can read about the problem of destroying Earth in our magazine too but I'm not writing about that problem now. I want to write about what I felt different in London than I felt for example in Venice or from what I've heard about Paris. Capital cities or even just big cities which are loved by tourists are destroyed by the tourism. They are usually really dirty and the dirt covers the beauty of the place. But it was different in London. I don't think London is destroyed only by the tourism. The city keeps

the amazing atmosphere. And of course it's caused by the people who live there. I noticed one awesome thing there. People use their own bags for shopping there. I almost didn't see a person having a plastic or paper bag from the store. And that's really fascinating. On the other side there are Arabs. From what I heard about Dubai I know, is that Arabs use plastic a lot. Everything there is plastic because they have a lot of petroleum.

I also really loved the street artists there. There were some people playing chilling music. It was so simple that it was beautiful. Or a guy playing guitar and singing. I think he should definitely try „The Voice“. Then there were some guys drawing pictures on the pavement with signs saying to stop killing animals for fur. Or just a man building huge sand castles. All I just want to say at the end of the day is that London is such an inspirational place and I definitely recommend everybody to visit it.

Traveller's vocabulary

Autobus = Bus

Cestovat = (to) Travel

Dálkový autobus = Coach

Dálnice = Highway

Hlavní město = Capital

Chodník = Pavement

Jízdní kolo = Bicycle

Kufr = Suitcase

Letadlo = Airplane

Město = City

Most = Bridge

Pas = Passport

Patrový autobus = Double decker

Silnice = Road

Stát = State, Country

Světadíl = Continent

Taška/batoh = Bag

Ulice = Street

Vlak = Train

Metro = Metro (vlak),

Underground (podzemí)

Mindblowing

Soda is just a crunchy water.

-Andrea Kitlerová, 9.B

Seznam míst v obci Velké Popovice, kde si časopis můžete přečíst:

- v ředitelně školy
- v místní knihovně
- na obecním úřadě
- na poště
- v galerii Romana Kotrče
- v kavárně U Andělky
- v domě lékařů
- na webových stránkách školy